

Paasaläkitus Issanda aastal 2022

Kristus on üles tõusnud!

Püha Paulus kuulutab oma teises kirjas korintlastele: „Kui keegi on Kristuses, siis on ta uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud“, sest paasa on meie täiusliku ning lõpliku Jumalaga taasühinemise püha.

Veelgi enam, Jesaia ütleb meile (55, 1-11): „Kõik janused, tulge! Ka see, kellel ei ole raha, tulgu ja söögu! Otsige Issandat, Ta laseb ennast leida. Hüüdke Teda, Ta on lähedal“, surnust ülestõusnu on lähedal! Meie kirik väljendab nii lihtsate sõnadega pääste salasust. Oma ülestõusmise ja oma võiduga surma üle alistas Kristus surma. Selle surma, mis piirab meid lakkamatult ja mis väsimatult püüab igaüht meist omal moel tõugata vihkamisse, ängistusse, eraldatusse, haigusesse, eemaldumisse kõigist neist, keda me armastame, ning teisalt pandeemiatesse, näljahädadesse, sõdadesse ja kõigesse sellesse, mis moonutab Jumala soovitud algupärase maailma ilu.

Me astume tõelisse paasarõõmu aga alles siis, kui mõistame, mil viisil Kristuse ülestõusmine kõike muutis. Nagu juba läkituse alguses öeldud: „vana ja möödunu asemel on uus“. Ning veel me laulame: „Tulge jooge uut jooki, mis imelisel viisil jookseb, mitte paljast kaljust, vaid Kristuse hauast; see on meie ülestõusmise allikas!“. Kristuse ülestõusmine ütleb meile, et me võime muutuda niivõrd, kuivõrd me nõustume ulatama Talle oma käe, andma kogu oma elu Tema hoolde, pakkuma Talle ennast nii, nagu me oleme, teades, et see on Tema, kes selle kõik omaks võtab ning jagab meile oma elu ja Püha Vaimu.

Isegi kõige kirjeldamatutes olukordades, nagu on seda Venemaa ülekohtune ja meeletu sõda Ukraina vastu, me tunnistame, et Kristuse võit ülestõusmise päeval on võit surma üle, kui me ka ise ei koge võitu surma üle. Jumal saab lihaks, kannatab, sureb ja laskub surmavalda, et purustada surm ja põrguhaud ning muuta meid kõiki elavaks. Alates tänasest võime laulda: „Nüüd on kõik valgust täis – taevas, maa ja alumised paigad“... Jeesuse surm ja ülestõusmine annab meile võime elada oma elus täielikult ja sügavalt, nii kirjutab prantsuse kirjanik André Sève oma raamatus „Armastuse kohtumine“: „...Oma töös, palves, kutsumuses, mures, haigustes, konfliktides, üksinduses, vanaduses... sest nüüdsest saab Kristus meie jaoks kõiges olemas olla.“

Jah, ülestõusmine haarab eranditult meid kõiki. Ristimise salasuse kaudu sukeldume ülestõusmise väesse. Armulauasalus, millest me täna osa saame, on meie jaoks Elu enese Ihu, just nõnda tuletab meile meelde Aleksandria püha Kirill.

Meie jaoks, kes me oleme Kristusest, on surm lõplikult võidetud, ahastusest, mis on sügaval meie sees, saab meie usk, sest võit surma üle on võit kõikide eraldatuste üle.

Nõnda nagu pühad naised tühja haua ees, ärgem meiegi kartkem kuulutada paasarõõmu ja levitada seda kõikjal, võideldes iga päev kannatlikult kõigi surma avaldumisvormide vastu nii meis endis kui ka ühiskonnas. Selleks on vaja natukene usaldust, natukene armastust. Piisab

sellest, kui meie enda palve on alandlikkuse ning andeksandmise palve, mis laseb ülestõusmise
väl maailmas särada.

Paasapühade rõõmus annan teile oma õnnistuse!

Paasapühal 2022. Issanda aastal

+Stefanus,
Tallinna ja kogu Eesti metropoliit,
Püha Sinodi esimees